

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง "การพัฒนาสมรรถภาพการอ่านเร็วในวิชาภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1" สรุปผลได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาสมรรถภาพการอ่านเร็วในวิชาภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จากการสุ่มแบบ
เจาะจงจากประชากรซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา
2535 โรงเรียนคอนสารวิทยาคม อำเภอคอนสาร จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 5 ห้องเรียน
โดยดำเนินการดังนี้

1.1 นำคะแนนสอบวิชาภาษาไทย (ท 101) ประจำภาคเรียนที่ 1
ปีการศึกษา 2535 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทั้ง 5 ห้องเรียน มาหาค่ามัชฌิม
เลขคณิต ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S_x) แล้วคัดเลือกห้องที่มีค่ามัชฌิมเลขคณิต
($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S_x) ใกล้เคียงกันมากที่สุดมา 2 ห้องเรียน

1.2 ทดสอบความแปรปรวน (F-test) และทดสอบค่าที (t-test)
ของคะแนนสอบวิชาภาษาไทย (ท 101) ของนักเรียนทั้ง 2 ห้องเรียน พบว่านักเรียน
ทั้ง 2 ห้องเรียนไม่มีพื้นฐานความรู้ความสามารถไม่แตกต่างกัน

1.3 กำหนดกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยการจับฉลาก ให้นักเรียนห้องหนึ่ง เป็นกลุ่มทดลองที่เรียนโดยได้รับการฝึกอ่านเร็วด้วยแบบฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว และนักเรียนอีกห้องหนึ่ง เป็นกลุ่มควบคุมที่เรียนโดยไม่ได้รับการฝึกอ่านเร็วด้วยแบบฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แผนการสอนวิชาภาษาไทย (ท 101) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีจำนวน 20 แผน ใช้เวลาสอน 20 คาบ คาบละ 50 นาที แผนการสอนแต่ละแผนประกอบด้วยสาระสำคัญ จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม กิจกรรมการเรียนการสอน การฝึกอ่านเร็วโดยใช้แบบฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว (เฉพาะกลุ่มทดลอง) สื่อการเรียนการสอน และการประเมินผล แผนการสอนทั้ง 20 แผน ผ่านการตรวจพิจารณาความเหมาะสมแล้ว จากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน

2.2 แบบทดสอบสมรรถภาพการอ่านเร็ว เป็นแบบทดสอบซึ่งประกอบด้วยเนื้อเรื่องจำนวน 4 เรื่อง แต่ละเรื่องมีข้อความวัดความเข้าใจในการอ่าน 10 ข้อ เป็นคำถามแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก รวมข้อความทั้งสิ้น 40 ข้อ ผู้วิจัยนำแบบทดสอบไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ตรวจพิจารณาความเหมาะสม และความเที่ยงตรงตามเนื้อหา แล้วนำไปทดลองใช้ 2 ครั้ง เพื่อหาค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกรวดยาศัยเทคนิค 33% และหาค่าความเที่ยงโดยใช้สูตร K-R 20 ในที่สุดจึงได้แบบทดสอบสมรรถภาพการอ่านเร็ว ฉบับสมบูรณ์มีข้อสอบจำนวน 40 ข้อ มีค่าความยากง่ายระหว่าง .05-.80 มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .21-.61 และมีค่าความเที่ยง .82

2.3 แบบฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว เป็นแบบฝึกที่ใช้กับกลุ่มทดลอง มี 3 แบบฝึก จำนวน 30 ชุด ประกอบด้วย

2.3.1 แบบฝึกการอ่านเฉพาะจุด จำนวน 10 ชุด

2.3.2 แบบฝึกการอ่านข้ามคำ จำนวน 10 ชุด

2.3.3 แบบฝึกความเข้าใจในการอ่าน จำนวน 10 ชุด

ผู้วิจัยนำแบบฝึกทั้ง 30 ชุดไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่านตรวจพิจารณาความเหมาะสม และความเที่ยงตรงตามเนื้อหา แล้วนำไปทดลองใช้ 2 ครั้งเพื่อ

หาประสิทธิภาพของแบบฝึก โดยใช้เกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ปรากฏว่าในชั้นทดลองรายบุคคล แบบฝึกมีประสิทธิภาพ 80.00/82.50 และในชั้นทดลองกลุ่มเล็ก แบบฝึกมีประสิทธิภาพ 80.33/82.50

3. วิจัยดำเนินการ

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองด้วยตนเอง ระหว่างเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2535 ของภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2535 ตามขั้นตอนดังนี้

3.1 ทดสอบสมรรถภาพการอ่านเร็วก่อนการทดลองสอนกับนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

3.2 ทดลองสอนกับนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมตามแผนการสอนที่สร้างขึ้นทั้ง 20 แผน ใช้เวลาสอนกลุ่มละ 20 คาบ คาบละ 50 นาที

3.3 ทดสอบสมรรถภาพการอ่านเร็วหลังการทดลองสอนกับนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

3.4 รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 หาค่าสถิติพื้นฐานแสดงคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบสมรรถภาพการอ่านเร็ว ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

4.2 เปรียบเทียบคะแนนสมรรถภาพการอ่านเร็ว ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

4.3 เปรียบเทียบการพัฒนาสมรรถภาพการอ่านเร็ว หลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า นักเรียนที่เรียนโดยได้รับการฝึกอ่านเร็วด้วยแบบฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว มีสมรรถภาพการอ่านเร็วสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยไม่ได้รับการฝึกอ่านเร็วด้วยแบบฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ปรากฏว่านักเรียนที่เรียนโดยได้รับการฝึกอ่านเร็วด้วยแบบฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว มีสมรรถภาพการอ่านเร็วสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยไม่ได้รับการฝึกอ่านเร็วด้วยแบบฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า การใช้แบบฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว ช่วยพัฒนาให้นักเรียนมีสมรรถภาพการอ่านเร็วสูงขึ้น ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ จันทรา กระจำง (2528: 64) ที่ได้ศึกษาประสิทธิภาพในการอ่าน และความสนใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการใช้แบบฝึกอ่านอย่างมีระบบ พบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกอ่านด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบมีประสิทธิภาพในการอ่านสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และจากผลการวิจัยของ นงนุช วัฒนาเขจร (2533: 51) ที่ศึกษาผลการทดลองใช้แบบฝึกสมรรถภาพการอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณกับการสอนอ่านตามปกติที่มีต่อความสามารถในการอ่าน และสมรรถภาพการอ่านเร็วของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า สมรรถภาพการอ่านเร็วของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกสมรรถภาพการอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นอกจากงานวิจัยที่แสดงให้เห็นว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา มีสมรรถภาพการอ่านเร็วสูงขึ้นหลังจากการฝึกด้วยแบบฝึกการอ่านแล้ว ในระดับประถมศึกษา มีงานวิจัยที่แสดงให้เห็นว่า แบบฝึกการอ่านช่วยให้นักเรียนมีสมรรถภาพการอ่านเร็วสูงขึ้นเช่นกัน ดังเช่นผลการวิจัยของ นิต์สน์ เสมอพิทักษ์ (2525: 66) ที่ได้ศึกษาประสิทธิภาพชุดการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ววิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยชุดฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว มีสมรรถภาพในการอ่านเร็วสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึกด้วยชุดการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ จารุณี โชคสมัย (2526: 48) ซึ่งพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบ มีสมรรถภาพการอ่านเร็วสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกอ่านอย่างมีระบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการทดลองใช้แบบฝึกการอ่านแล้วปรากฏว่า

นักเรียนมีประสิทธิภาพหรือสมรรถภาพในการอ่านสูงขึ้นดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า ในการเรียนการสอนไม่ว่าจะเป็นระดับชั้นใด แบบฝึกการอ่านเป็นสื่อการสอนที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาประสิทธิภาพหรือสมรรถภาพอ่านเร็วของนักเรียนได้เป็นอย่างดี และถ้าศึกษาถึงเหตุที่นักเรียนที่ได้รับการฝึกอ่านด้วยแบบฝึกมีสมรรถภาพการอ่านสูงขึ้น จะพบเหตุผลจากงานวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกันว่า เป็นเพราะแบบฝึกเป็นสื่อที่มีประสิทธิภาพ เป็นสิ่งที่แปลกใหม่ มีความหลากหลาย ใช้งานได้และท้าทายความสามารถของนักเรียน นักเรียนจึงสนใจและตั้งใจฝึกเป็นอย่างดี จนทำให้สามารถพัฒนาทักษะการอ่านของตนได้ ซึ่งเหตุผลดังกล่าวนี้มีความสอดคล้องกับผลการวิจัยในครั้งนี้ของผู้วิจัยเช่นกัน จากการสังเกตของผู้วิจัยขณะทำการทดลอง ผู้วิจัยมีความเห็นว่าการที่นักเรียนที่เรียนโดยได้รับการฝึกอ่านเร็วด้วยการใช้แบบฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว มีสมรรถภาพในการอ่านเร็วสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยไม่ได้รับการฝึกอ่านเร็วด้วยการใช้แบบฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว น่าจะมาจากเหตุผลดังนี้

1. แบบฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นสื่อที่แปลกใหม่สำหรับนักเรียน เพราะประกอบด้วยแบบฝึกอ่านลักษณะต่าง ๆ ที่น่าสนใจ ได้แก่ การฝึกการกวาดตา เพื่อค้นหาข้อมูลบางอย่างที่ต้องการ จากสารชนิดต่าง ๆ เช่น พจนานุกรม หมายเลขโทรศัพท์ รายการโทรทัศน์ ฯลฯ การฝึกอ่านข้ามคำ ในรูปแบบต่าง ๆ และการฝึกอ่านเพื่อทำความเข้าใจสารประเภทต่าง ๆ ทั้งสารคดี บทความ และเรื่องสั้น
2. แบบฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วสร้างขึ้นอย่างสอดคล้องกับหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ ตามพัฒนาการของทักษะในการอ่าน กล่าวคือ คำนึงถึงความยากง่าย โดยจัดเรื่องแบบฝึกจากเรื่องที่ย่างไปหาเรื่องที่ยาก และจากจุดที่ย่างไปหาจุดที่ยาก และยังคงคำนึงถึงการให้รู้ผลทันที โดยการเฉลยคำตอบเมื่อทุกคนอ่านและทำแบบทดสอบท้ายเรื่องเสร็จ นักเรียนจึงทราบผลคะแนนทันที ซึ่งเป็นการเสริมแรงอย่างหนึ่ง
3. แบบฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วสร้างจากหนังสือหลายประเภทที่อยู่ในความสนใจของนักเรียน เนื้อหาจึงมีความหลากหลาย ใช้งานได้ให้นักเรียนสนใจ และทำแบบฝึก

จะมีคำถามให้นักเรียนตอบเป็นการท้าทายความสามารถ และต้องการรู้คะแนนความสามารถของตน ทำให้นักเรียนตั้งใจทำแบบฝึก

4. ขั้นตอนและวิธีการฝึกอ่านมีลักษณะที่นักเรียนจะต้องแข่งขันกับตัวเองตลอดเวลาเพื่อลดเวลาในการอ่าน และเพิ่มสมรรถภาพการอ่านเร็วของตนให้สูงขึ้น การอ่านเร็วขึ้นตลอดจนคะแนนที่ได้รับทำให้นักเรียนมีกำลังใจ และพยายามตั้งใจฝึกอย่างสม่ำเสมอ

5. การอ่านเป็นวิชาทักษะ การฝึกอ่านด้วยแบบฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วต่อเนื่องกันอย่างสม่ำเสมอถึง 30 ชุด ทำให้นักเรียนได้ประสบการณ์ในการอ่าน อันจะส่งผลให้เกิดความชำนาญและเกิดพัฒนาการในการอ่านได้ในที่สุด ซึ่งเป็นไปตามกฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) ของธอร์นไคค์ (Thorndike) ที่ว่า การกระทำใด ๆ ก็ตามหากได้รับการฝึกฝนหรือกระทำบ่อยๆ จะทำให้เกิดความคล่องแคล่ว และสามารถทำสิ่งนั้นๆ ได้ดี ซึ่ง ลิล แอล มิลเลอร์ (Lyle L. Miller, 1956: 5-6) ได้กล่าวไว้ว่า การฝึกอ่านอย่างสม่ำเสมอในระยะเวลา 5-7 สัปดาห์ จะช่วยให้ผู้ที่ได้รับการฝึกมีประสิทธิภาพในการอ่านสูงขึ้น

6. นักเรียนได้รับการฝึกอ่านอย่างถูกวิธี และจัดนิสัยที่เป็นอุปสรรคในการอ่านเร็วโดยมีครูเป็นผู้คอยชี้แนะตลอดระยะเวลาที่ทำการฝึก นักเรียนจึงเกิดการพัฒนาขึ้นตามลำดับ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ นอกจากจะพบว่านักเรียนที่เรียนโดยได้รับการฝึกอ่านเร็วด้วยแบบฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วมีสมรรถภาพในการอ่านเร็วสูงขึ้นแล้ว ยังพบว่านักเรียนที่เรียนโดยไม่ได้รับการฝึกอ่านเร็วด้วยแบบฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วก็มีสมรรถภาพในการอ่านเร็วสูงขึ้นเช่นกัน ทั้งนี้ผู้วิจัยมีความเห็นว่า น่าจะเป็นด้วยเหตุที่นักเรียนได้รับความรู้และประสบการณ์เพิ่มขึ้นจากการเรียนวิชาภาษาไทย เพราะธรรมชาติวิชาของวิชาภาษาไทยเป็นวิชาสัมพันธ์ทักษะ นักเรียนย่อมต้องได้รับการฝึกทักษะในด้านต่าง ๆ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ในการเรียนการสอนตามปกติอยู่แล้ว

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถภาพการอ่านเร็วให้แก่นักเรียน ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอน

1.1 ครูควรตระหนักถึงความสำคัญของการอ่าน และหาทางส่งเสริมสมรรถภาพการอ่านของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยการสร้างแบบฝึกที่มีประสิทธิภาพ และนำแบบฝึกนั้นไปใช้ประกอบการเรียนการสอน เพื่อช่วยพัฒนาสมรรถภาพการอ่านของนักเรียน อันจะมีผลทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนวิชาต่าง ๆ และเป็นพื้นฐานในการเรียนขั้นสูงต่อไป

1.2 การเลือกเนื้อหามาเป็นแบบฝึกการอ่าน ควรเป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจของนักเรียน เนื้อเรื่องในแต่ละแบบฝึกไม่ควรยาวหรือยาวเกินไป เพราะจะทำให้ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย และเนื้อหาของแบบฝึกควรมีความหลากหลาย เช่น เป็นนิทานเรื่องสั้น ข่าว สารคดี บทความ นวนิยาย ฯลฯ เพื่อให้นักเรียนได้ประสบการณ์ในการอ่านเพิ่มขึ้น สามารถรู้ว่าจะใช้วิธีอ่านแบบใดกับเนื้อหาประเภทต่าง ๆ ไม่อ่านเนื้อหาทุกประเภทด้วยวิธีเดียวกันหมด

1.3 ระหว่างการใช้แบบฝึกอ่าน ครูควรสอนหลักการอ่านที่ดี และข้อควรปฏิบัติเพื่อการอ่านเร็วให้แก่นักเรียนด้วยทุกครั้ง เพราะจากการที่ผู้วิจัยสังเกตนักเรียนขณะอ่านพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มิได้ลักษณะนิสัยการอ่านไม่ถูกต้อง ซึ่งครูควรช่วยแนะแนวทางปรับปรุงแก้ไขและหาทางจัดลักษณะนิสัยการอ่านที่ใหม่พึงประสงค์นั้น ได้แก่ การอ่านทีละคำ การใช้นิ้วชี้ตามตัวอักษร การอ่านออกเสียง การสายศีรษะตามบรรทัด การอ่านย้อนต้นอ่านซ้ำ อ่านใหม่ การขาดสมาธิขณะอ่าน เป็นต้น

1.4 จากการสังเกตขณะทดลอง ผู้วิจัยพบว่า การฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วของนักเรียนนั้น ถ้ากระตุ้นให้นักเรียนมีการจับเวลาในการอ่าน แล้วบันทึกผลความเร็วและคะแนนความเข้าใจในการอ่าน เพื่อให้นักเรียนได้ทราบผลพัฒนาการในการอ่านของตน จะช่วยให้นักเรียนมีความพยายาม และเร่งอัตราเร็วในการอ่านของตนให้สูงขึ้น ดังนั้นในการฝึกอ่านเร็วทุกครั้งครูควรให้นักเรียนบันทึกเวลาในการอ่าน และ

คะแนนความเข้าใจในการอ่านของตนไว้ด้วย

1.5 ในการฝึกอ่านเร็วทุกครั้ง ครูควรคำนึงถึงการจัดบรรยากาศ และสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมด้วย เช่น สถานที่ที่ใช้ในการฝึกอ่านควรมีแสงสว่างเพียงพอ การจัดที่นั่งไม่แออัดเกินไป สภาพโต๊ะเก้าอี้มีขนาดเหมาะสม เป็นต้น

1.6 ระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกอ่านเร็วไม่ควรนานเกินไป เพราะจะทำให้นักเรียนเมื่อยล้า และเบื่อหน่าย จากการทดลองพบว่า ระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกอ่านเร็วแต่ละครั้งควรอยู่ในระหว่าง 5-15 นาที

1.7 ครูควรให้ความสนใจนักเรียนที่อ่านช้าเป็นพิเศษ โดยจัดให้มีแบบฝึกง่าย ๆ สำหรับนักเรียนเหล่านี้มาฝึกในเวลาว่าง จัดให้มีจำนวนมากพอที่นักเรียนจะฝึกซ้ำ ๆ กัน จนกว่าจะคล่องแคล่วขึ้นตามลำดับ

1.8 การฝึกอ่านเร็วจะต้องเป็นไปอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ถ้านักเรียนคนใดขาดการฝึกเพราะการเจ็บป่วยหรือเหตุอื่น ๆ ครูควรจัดฝึกซ่อมเสริมให้ทุกครั้ง เพื่อให้ทักษะในการฝึกสัมพันธ์กัน และการได้ฝึกบ่อย ๆ จะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการในการอ่านเร็วยิ่งขึ้น

1.9 แบบฝึกที่นำมาใช้ในการอ่านเร็ว ควรคำนึงถึงความชัดเจนถูกต้องในการพิมพ์ และขนาดของตัวพิมพ์ด้วย แบบฝึกที่พิมพ์ไม่ชัดเจน หรือตัวพิมพ์ขนาดเล็กเกินไป จะทำให้นักเรียนอ่านไม่ชัดเจน เกิดความสับสนหรือคับข้องใจ จนกลายเป็นความเบื่อหน่ายต่อการอ่านได้

1.10 ครูควรจัดกิจกรรมประกอบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีความพยายามที่จะพัฒนาสมรรถภาพการอ่านเร็วของตน เช่น จัดให้มีการแข่งขันการอ่านเร็วในระดับห้องเรียน ระดับชั้น และระดับโรงเรียน

1.11 ครูทุกคนควรร่วมมือกันปลูกฝังนิสัยรักการอ่านให้กับนักเรียน อันจะส่งผลให้นักเรียนเกิดพัฒนาการในการอ่านต่อไป กิจกรรมที่อาจจัดได้เพื่อส่งเสริม และปลูกฝังนิสัยรักการอ่านให้นักเรียน ได้แก่ การจัดป้ายนิเทศแนะนำหนังสือที่น่าสนใจ หรือหนังสือที่ได้รับรางวัลจากการประกวดต่าง ๆ การส่งเสริมให้นักเรียนส่งบันทึกการอ่านของตนเข้าประกวด การเปิดโอกาสให้นักเรียนพูดแนะนำหนังสือที่ตนชอบอ่านมากที่สุดให้เพื่อนฟัง เป็นต้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้เกี่ยวข้อง

2.1 ศึกษาในเทศก์และผู้เกี่ยวข้อง ควรร่วมมือกันอย่างจริงจังในการส่งเสริม และสนับสนุนให้ครูผู้สอนสร้างแบบฝึกที่มีประสิทธิภาพเพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน โดยการจัดอบรมให้ความรู้ในการผลิต ส่งเสริมการนำไปใช้ ประเมินผลและติดตามผลการใช้

2.2 ผู้บริหาร ควรให้การสนับสนุนในการส่งครูเข้ารับการอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ สนับสนุนเรื่องเงินทุนในการผลิตแบบฝึก สื่อหรืออุปกรณ์การสอนอื่น ๆ และส่งเสริมการนำสื่อที่ผลิตขึ้นเพื่อพัฒนาการอ่านของนักเรียนนั้นไปใช้

2.3 บรรณารักษ์ห้องสมุด ควรให้ความร่วมมือในการส่งเสริมให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่าน โดยการจัดหาหนังสือให้เพียงพอกับความต้องการของนักเรียน จัดป้ายนิเทศข่าวสาร จัดป้ายนิเทศแนะนำหนังสือ จัดโครงการรักการอ่าน เป็นต้น

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถภาพการอ่านเร็วในวิชาภาษาไทยของนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ

3.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบการพัฒนาสมรรถภาพการอ่านเร็วของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึก กับสื่อหรือวิธีการสอนอื่น ๆ

3.3 ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพการอ่านเร็วกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียน